

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1051/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112216130
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6112216130.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Wüstenrot poisťovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 17, IČO: 31 383 408, zastúpeného Mgr. Miroslavom Vilímom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Michalská č. 9, proti odporkyni B. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v Z., F. č. XX/X, v konaní zastúpenej JUDr. Petrom Polákom, advokátom, so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského č. 1718, v konaní o zaplatenie 144,76 € s príslušenstvom o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/199/2013-127 zo dňa 02.07.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporkyni trovy konania vo výške 440,76 €, k rukám jej právneho zástupcu JUDr. Jozefa Poláka, advokáta, na jeho účet vedený vo K., a. s., číslo účtu: XXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXX, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporkyni trovy konania vo výške 411,19 €, k rukám jej právneho zástupcu JUDr. Jozefa Poláka, advokáta, so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského č. 1718, na jeho účet vedený vo K., a. s., číslo účtu: XXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania voči navrhovateľovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa od odporkyne domáhal zaplatenia sumy istiny vo výške 144,76 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy istiny od 12.01.2010 do zaplatenia titulom dlžného poistného a náhrady trov konania podľa ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom zastavil (prvý výrok); navrhovateľovi uložil v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. povinnosť zaplatiť odporkyni trovy konania vo výške 440,76 €, k rukám jej právneho zástupcu JUDr. Jozefa Poláka, advokáta, na jeho účet vedený vo K., a. s., číslo účtu: XXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXX, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (druhý výrok).

V odôvodnení okresný súd uviedol, že odporkyni priznal trovy konania pozostávajúce z odmeny právneho zástupcu odporkyne za šesť úkonov právnej služby po 16,60 € (prevzatie veci a príprava zastúpenia dňa 26.11.2013, účasť na pojednávaní dňa 09.12.2013, písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 14.01.2014, písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 17.02.2014, účasť na pojednávaní dňa 17.03.2014 a písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 18.06.2014), z náhrady hotových výdavkov (2 x režijný paušál za rok 2013 vo výške 7,80 € a 4 x režijný paušál za rok 2014 vo výške 8,04 €), z cestovných náhrad za cestu z Dolného Kubína do Banskej Bystrice a späť (dvakrát po 69 km, t.j. 138 km, pri základnej náhrade vo výške 0,183 €/1 km a cene pohonných hmôt benzínu Natural 95 oktánový v 50. týždni roku 2013 vo výške 1,452 € a v 12. týždni roku 2014 vo výške 1,428 €) za účelom účasti na pojednávaní dňa 09.12.2013 vo výške 44,089 € a dňa 17.03.2014 vo výške 43,778 €, ako aj z náhrady za stratu času za čas strávený cestou na pojednávanie (za 5 začatých polhodín po 13,01 € a 5 začatých polhodín po 13,40 €) dňa 09.12.2013 vo výške 65,05 € a dňa 17.03.2014 vo výške

67,00 €, vrátane 20 % DPH v sume 73,46 €. Pokiaľ išlo o cestovné náhrady za cestu z Dolného Kubína do Banskej Bystrice za účelom účasti na pojednávaníach dňa 09.12.2013 a dňa 17.03.2014, právny zástupca odporkyne súdu doklad o kúpe pohonnej látky nepredložil, vzhľadom k tomu súd vychádzal z cien pohonnej látky, ktorá platila v čase predmetných pojednávaní. Za nesprávnu pokladal súd právnym zástupcom uvedenú vzdialenosť 76 km medzi mestami Dolný Kubín a Banská Bystrica, ako aj uplatnenú náhradu za stratu času v rozsahu šiestich začatých polhodín, keď odporkyni priznal náhradu trov konania len za vzdialenosť 69 km a náhradu za stratu času v rozsahu piatich začatých polhodín.

Proti uzneseniu okresného súdu v časti výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporkyni trovy konania (druhý výrok) podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie. Rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa neho vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom. Súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p., keď navrhovateľa zaviazal na náhradu trov konania odporkyne, a to pre údajné zavinenie navrhovateľa vo vzťahu k zastaveniu konania. Navrhovateľ má za to, že uvedeným postupom súdu rozhodujúceho o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. bez toho, aby dopytom u navrhovateľa zisťoval dôvody späťvzatia návrhu, mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Súd odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom aj tým, že v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného priznal odporkyni nárok na náhradu trov konania za písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 18.06.2014, ktoré nebolo doručené navrhovateľovi ani jeho právnenému zástupcovi. Navrhovateľ tak nielenže nemohol k danému vyjadreniu odporcu zaujať stanovisko, ale ani vo vzťahu k súdom priznanému nároku na náhradu trov právneho zastúpenia za takýto úkon. Nedoručením vyjadrenia odporcu zo dňa 18.06.2014 (ako aj podania zo dňa 27.06.2014) súd nepochybne odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom. Vo vzťahu k opakujúcim sa tvrdeniam odporkyne vo vyjadreniach v danej veci uviedol, že tieto nie je možné vyhodnotiť ako účelne vynaložené na obranu práv odporkyne, keď je zrejmé, že ich účelom bola kumulácia nákladov na právne zastúpenie pre prípad, že by navrhovateľ nebol v danom konaní úspešný. Poukázal pritom na skutočnosť, že jediným skutkovým (a právnym) dôvodom, na ktorom právny zástupca odporkyne založil obranu bolo tvrdenie, že odporkyňa poistnú zmluvu, z ktorej nároky navrhovateľ v tomto konaní uplatnil, nepodpísala a poistné neplatila. Tieto argumenty boli pritom prednesené už na pojednávaní dňa 09.12.2013. Ak by súd usúdil, že všetky úkony právneho zástupcu odporkyne boli vynaložené účelne, namietol, že náhrada trov za ne bola priznaná v nesprávnej výške. Náhrada trov konania za úkon - účasť na pojednávaní dňa 09.12.2013 bola priznaná v plnej výške aj napriek skutočnosti, že pojednávanie bolo odročené bez prejednávania veci. Vzhľadom na uvedené bolo namieste priznanie trov konania vo výške jednej štvrtiny tarifnej odmeny v zmysle Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj „Vyhláška MS SR č. 655/2004 Z.z.“). Za nepreskúmateľné a zmätočné tiež pokladal priznanie nárokov na náhradu cestovného osobným motorovým vozidlom značky AUDI A8L a s tým spojených nárokov na náhradu za stratu času. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu síce vyplýva údaj o priemernej spotrebe uvedeného vozidla, avšak úplne absentuje údaj o jeho vlastníkovi, resp. držiteľovi. Priznanie náhrad za cestu vozidlom, pri ktorom nebolo preukázané, že je vlastným vozidlom advokátskeho koncipienta právneho zástupcu odporkyne, považuje za predčasné. Skutočnosť, že právny zástupca nepredložil ani doklady o nákupe pohonných hmôt z obdobia, kedy sa pojednávania konali, vzbudzuje dôvodné pochybnosti o tom, že uvedené cestovné vozidlo bolo skutočne použité zamestnancom právneho zástupcu odporkyne na dopravu na predmetné pojednávania. Na základe uvedeného navrhol uznesenie v odvolaní napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Navrhovateľ si uplatnil trovy odvolacieho konania, ktoré zároveň aj vyčíslil.

Odporkyňa podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu navrhovateľa vyjadrenie, v ktorom navrhla napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť. Tvrdenia navrhovateľa uvedené v odvolaní ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci a odňatí možnosti konať pred súdom sú účelové, zavádzajúce a nemôžu obstáť. Súd v odôvodnení správne konštatoval, že späťvzatie návrhu na začatie konania zo strany navrhovateľa z hľadiska posudzovania zavinenia znamená, že v tejto časti bola úspešná odporkyňa. Je v rozpore s ústavným právom odporkyne na súdnu ochranu znášať náklady súdneho konania, ktoré nevyvolala a v ktorom bola v celom rozsahu úspešná. K navrhovateľom spochybňovanej účelnosti jednotlivých úkonov právnej služby uviedla, že prvom pojednávaní právny zástupca odporkyne, ako aj samotná odporkyňa uviedli, že podpis na poistnej zmluve nepatrí odporkyni, že táto zmluvu nikdy nepodpísala a na tejto procesnej obrane zotrvala v

priebehu celého prvostupňového konania. Pokiaľ išlo o podanie zo dňa 14.01.2014 je v tomto okrem plnej moci a opätovného doloženia záznamu o kontaktoch uchádzačov o zamestnanie, obsiahnutý aj návrh odporkyne na doplnenie dokazovania prizvaním znalca z odboru: Písmoznalectva odvetia: Ručné písmo na vypracovanie znaleckého posudku ohľadom zodpovedania otázky, či sporný podpis patrí odporkyňi. Vyjadrenie zo dňa 17.02.2014 bolo reakciou na vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 14.02.2014, v ktorom okrem iného požiadal, aby bolo rozhodnuté bez účasti navrhovateľa. Ďalším dôvodom uvedeného vyjadrenia bola aj skutočnosť, že odporkyňa ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní, ktoré sa malo konať dňa 17.02.2014, a teda z dôvodu svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní sa k predmetu sporu vyjadrila písomne. Odporkyňa tým, že sa dala zastupovať v predmetnom konaní advokátom využila svoje Ústavou SR garantované právo. Odporkyňa svojím konaním predmetný spor nevyvolala, a tak ako to je zrejmé z jej procesného postavenia, nepodala ani návrh na začatie súdneho konania. V predmetnom konaní sa len bránila podanému návrhu navrhovateľa a neoprávnenému nároku v ňom. Obrana odporkyne bola od začiatku sporu konštantná, pričom to bol práve navrhovateľ, ktorý predlžoval dĺžku súdneho konania. Uviedla, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vyvodíť z článku 37 Ústavy SR. V podstate to znamená, že trovy právneho zastúpenia treba považovať za účelne vynaložené trovy. Námietka navrhovateľa o tom, že nebolo preukázané, že by osobné motorové vozidlo bolo vlastným motorovým vozidlom advokátskej koncipientky považuje za bezpredmetnú, nakoľko prílohu vyčíslenia trov konania bola aj fotokópia technického preukazu, z ktorého je údaj o vlastníkovi motorového vozidla celkom zrejмый. Samotná skutočnosť, že právny zástupca nepredložil doklady o nákupe pohonných hmôt z obdobia, kedy sa pojednávania konali, v žiadnom prípade nemožno považovať za konanie vzbudzujúce pochybnosti o tom, že predmetné vozidlo bolo skutočne použité zamestnancom právneho zástupcu odporkyne. Pokiaľ išlo o cenu pohonných hmôt právny zástupca vychádzal z priemernej ceny pohonných hmôt v čase konania jednotlivých pojednávaní uverejnených na portáli natankuj.sk a takýto postup považuje za postačujúci na preukázanie náhrady za cestu.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania odporkyne, považujúc odvolanie navrhovateľa za čiastočne dôvodné, podľa ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil z nasledovných dôvodov:

V zmysle § 220 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným okresnému súdu dňa 27.06.2012 od odporkyňi domáhal zaplata sumy istiny vo výške 144,76 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy istiny od 12.01.2010 do zaplata titulom dlžného poistného a náhrady trov konania. Na preukázanie svojich tvrdení spolu s návrhom na začatie konania predložil aj návrh poistnej zmluvy, poistku, výzvu na zaplata dlžného poistného, výpis účtu z poistnej zmluvy a oznámenie o zániku poistenia/výzvu na zaplata dlžného poistenia. Súd vo veci pôvodne rozhodol dňa 19.09.2012 platobným rozkazom č.k. 16Ro/240/2012-20, ktorý pre nemožnosť doručenia odporkyňi do vlastných rúk zrušil uznesením č.k. 16Ro/240/2012-44 zo dňa 04.07.2013. Na termín 09.12.2013 o 08.:55 hod. nariadil okresný súd pojednávanie, na ktoré sa dostavil právny zástupca navrhovateľa, odporkyňa a jej právny zástupca. Právny zástupca navrhovateľa vzhľadom na tvrdenú skutočnosť o nepodpísaní poistnej zmluvy odporkyňou navrhol, aby pojednávanie nebolo otvorené. Súd však v rámci hospodárnosti konania pristúpil k výsluchu odporkyne, ktorá uviedla, že predmetnú zmluvu nepodpísala a žiadne poistné neuhrádzala. Následne bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že odporkyňa v lehote dvadsiatich dní predloží navrhovateľovi doklady preukazujúce spôsob podpisovania na starších listinách. Právny zástupca odporkyne doručil dňa 23.12.2013 okresnému súdu kópie záznamov o kontaktoch uchádzača o zamestnanie odporkyne, ktoré poskytol Úrad práce sociálnych vecí a rodiny na porovnanie podpisu odporkyne. Výzvou zo dňa 14.01.2014 okresný súd vyzval odporkyňu na predloženie plnej moci jej právneho zástupcu. Dňa 24.01.2014 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporkyne zo dňa 14.01.2014 obsahujúce originál plnej moci pre advokáta odporkyne, ako aj vyjadrenie odporkyne a návrh na vykonanie dokazovania vypracovaním znaleckého posudku znalcom z odboru: Písmoznalectva, odvetvia: Ručné písmo. Navrhovateľ v podaní zo dňa 14.02.2014 uviedol, že tvrdenie o tom, že odporkyňa poistnú zmluvu nepodpísala nepovažuje za preukázané; takisto uviedol, že pre posúdenie oprávnenosti podaného návrhu nie je nevyhnutné skúmanie, či odporkyňa návrh na uzavretie poistnej zmluvy podpísala alebo nie, nakoľko k uzavretiu poistnej zmluvy došlo v zmysle

§ 792 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaplatením poistného; odporkyňa podľa tvrdenia navrhovateľa uhradila poistné za obdobie od začiatku poistenia, t.j. od 01.12.2008 do 30.09.2009. Na uvedené podanie navrhovateľa reagovala odporkyňa vyjadrením zo dňa 17.02.2014, v ktorom argumentovala tým, že v jednej z pobočiek navrhovateľa pracovala matka odporkyne, ktorá pravdepodobne poistnú zmluvu v mene odporkyne podpísala a pravdepodobne tiež hradila jednotlivé splátky poistného, nakoľko ona nikdy žiadnu splátku sama neuhradila. Dňa 17.03.2014 sa uskutočnilo ďalšie pojednávanie za účasti právneho zástupcu odporkyne, ktorý trval na tom, že k uzatvoreniu zmluvného vzťahu nedošlo, pričom uviedol, že dôkazné bremeno ohľadom preukázania podpisu zmluvy, resp. platenia poistného odporkyňou znáša navrhovateľ. Odporkyňa vo vyjadrení k priebehu pojednávania zo dňa 18.06.2014 uviedla, že návrh na začatie konania považuje za nedôvodný vzhľadom na to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k uzavretiu zmluvy, či už jej podpísaním alebo zaplatením poistného, a preto žiadala jeho zamietnutie. Podaním zo dňa 24.06.2014 doručeným súdu dňa 25.06.2014 vzal navrhovateľ návrh voči odporkyni v celom rozsahu späť, a to bez uvedenia dôvodu. Potom, ako odporkyňa so späťvzatím návrhu na začatie konania v podaní zo dňa 25.06.2014, doručenom súdu dňa 27.06.2014 spolu s vyčíslením trov konania vzniknutých v konaní, súhlasila, okresný súd napadnutým uznesením konanie zastavil a zároveň rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p.

V zmysle § 96 ods. 1 a 2 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V nadväznosti na odvoláciu námietku navrhovateľa týkajúcu sa nesprávnej aplikácie ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., odvolací súd uvádza nasledovné:

Späťvzatie návrhu na začatie konania je procesný úkon navrhovateľa voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa ďalej nekonalo a o veci meritórne nerozhodlo. Vo vzťahu k navrhovateľovi nie je súd oprávnený (a teda ani povinný) skúmať, aké dôvody ho viedli k takémuto dispozitívnemu úkonu, keďže v prípade späťvzatia návrhu na začatie konania je povinnosťou súdu skúmať iba to, či odporca má vážne dôvody nesúhlasiť so späťvzatím. Ak zastavuje súd konanie z akéhokoľvek dôvodu, musí sa nevyhnutne pri rozhodovaní o náhrade trov konania najprv zaoberať tým, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Citované ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa prvej vety uvedeného ustanovenia sa však hodnotí iba podľa procesného výsledku. Druhá veta tohto ustanovenia je výnimkou z aplikácie § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. V danej veci je nesporné, že zastavenie konania procesne zavinil navrhovateľ tým, že vzal návrh na začatie konania bez uvedenia dôvodu v celom rozsahu späť. Je preto v zmysle citovaného ustanovenia povinný nahradiť trovy konania tomu účastníkovi, ktorý zastavenie konania nezavinil, a ktorému do doby späťvzatia návrhu na začatie konania vznikli v konaní trovy, ktoré si riadnym spôsobom uplatnil. Ak teda navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť a nešlo o prípad podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporkyni trovy tohto konania.

Vo vzťahu k navrhovateľom namietanému odňatiu možnosti konať pred súdom spočívajúcim podľa jeho názoru v nedoručení vyjadrenia odporkyne zo dňa 18.06.2014, ako aj podania odporkyne zo dňa 27.06.2014 súdom prvého stupňa, považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že touto otázkou sa v prejednávanej veci nebolo potrebné zaoberať, a to z toho dôvodu, že odvolanie navrhovateľa smeruje len proti výroku o priznaní náhrady trov konania odporkyne a uvedená otázka nie je z hľadiska posúdenia účelnosti priznaných trov konania odporkyni relevantná.

Odvolanie navrhovateľa považoval odvolací súd za dôvodné v tej časti, v ktorej navrhovateľ namietal neúčelnosť vynaložených trov konania pre opakovanie rovnakej argumentácie v písomných podaniach

odporkyne bez prednesenia nových skutkových alebo právnych tvrdení, a to konkrétne vo vzťahu k vyjadreniu zo dňa 18.06.2014. Odvolací súd mal na rozdiel od súdu prvého stupňa za to, že trovy konania za úkon právnej služby - písomné podanie na súd - vyjadrenie odporkyne zo dňa 18.06.2014 nemožno považovať za vynaložené účelne na uplatňovanie alebo bránenie práva účastníka konania, nakoľko toto bolo len opätovným zopakovaním tých istých tvrdení právneho zástupcu odporkyne prednesených na pojednávaní uskutočnenom dňa 17.03.2014, neobsahovalo skutkový prípadne právny rozbor veci a neboli v ňom uvedené žiadne nové skutočnosti. Na základe vyššie uvedených skutočností odporkyňin náhrada trov konania uplatnených za predmetný úkon právnej služby nepatrí.

Pokiaľ išlo o úkon právnej služby - písomné podanie na súd - vyjadrenie odporkyne zo dňa 14.01.2014 a navrhovateľom namietanú neúčelnosť trov konania za tento úkon právnej služby, tak odvolací súd konštatuje, že hoci súd vyzval odporkyňu na predloženie plnej moci udelenej jej právnomu zástupcovi nebolo potrebné, aby tak urobila prostredníctvom vyjadrenia vo veci v prípade, keď stačilo jej predloženie okresnému súdu. Odvolací súd takisto poukazuje na opakované predloženie podpisových vzorov prostredníctvom vyjadrenia odporkyne potom, čo tieto už boli okresnému súdu doručené samostatne, a to dňa 23.12.2013. Nakoľko však odporkyňa v predmetnom vyjadrení navrhla vo veci vykonať znalecké dokazovanie prostredníctvom znalca z odboru: Písomoznalectvo, odvetvie: Ručné písmo, v záujme preukázania skutočnosti, že podpis na predmetnej poisťnej zmluve nepatrí odporkyňi, považoval odvolací súd trovy právneho zastúpenia vynaložené zo strany odporkyne na tento úkon právnej služby za účelné.

Takisto trovy konania odporkyne vynaložené na úkon právnej služby - písomné podanie na súd - vyjadrenie odporkyne zo dňa 17.02.2014, je potrebné pokladať za účelne vynaložené, a to z toho dôvodu, že predstavovalo reakciu odporkyne na nové tvrdenia zo strany navrhovateľa v podaní zo dňa 14.02.2014, v ktorom uviedol, že k uzavretiu poisťnej zmluvy došlo zmysle § 792 ods. 2 Občianskeho zákonníka samotným zaplatením poisťného a skúmanie, či odporkyňa návrh na uzavretie poisťnej zmluvy podpísala alebo nie, nie je nevyhnutné. Odporkyňa v predmetnom vyjadrení argumentovala skutočnosťou, že v jednej z pobočiek navrhovateľa pracovala matka odporkyne, ktorá pravdepodobne poisťnú zmluvu v mene odporkyne podpísala a pravdepodobne tiež hradila jednotlivé splátky poisťného, nakoľko ona sama nikdy žiadnu splátku neuhradila. Námietky navrhovateľa preto nie sú v tomto ohľade dôvodné.

Navrhovateľova námietka vytykajúca nesprávnosť výšky prvostupňovým súdom priznanej náhrady trov konania za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 09.12.2013, tiež dôvodná nie je. Odporkyňi bola podľa názoru navrhovateľa za daný úkon právnej služby nesprávne priznaná náhrada trov konania v plnej výške, napriek skutočnosti, že pojednávanie bolo odročené bez prejednaní veci. Vzhľadom na uvedené bolo podľa navrhovateľa namieste priznanie trov konania vo výške jednej štvrtiny tarifnej odmeny v zmysle Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. Nakoľko však z obsahu zápisnice o pojednávaní uskutočnenom dňa 09.12.2013 vyplýva, že v preskúmvanej veci došlo v súlade s procesnou zásadou hospodárnosti konania zo strany súdu k výsluchu odporkyne, a teda pojednávanie nebolo odročené bez prejednaní veci, odporkyňi patrí za daný úkon právnej služby náhrada trov konania vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 13a ods. 1 písm. d) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., tak ako jej bola priznaná okresným súdom.

V závere odvolací súd dodáva že, z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu je zrejмый postup súdu, ktorý pri priznaní nároku na náhradu cestovného osobným motorovým vozidlom a s tým spojených nárokov na náhradu za stratu času, vychádzal z príslušných ustanovení Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. a jeho rozhodnutie je v tomto smere vecne správne. Súd zohľadnil pri výpočte náhrady cestovného, ktorý v rozhodnutí aj podrobne uviedol, predloženú fotokópiu technického preukazu motorového vozidla použitého na cestu na pojednávanie, ako aj z priemernú cenu pohonných hmôt v predmetnom období, a tento jeho postup je potrebné považovať za v súlade so zákonom.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku s poukazom na ustanovenie § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu právo. Potvrdením rozhodnutia okresného súdu v prevažnej časti (v sume 411,19 € predstavujúcej 93,29 % zo sumy 440,76 € tvoriacej predmet odvolacieho konania) bola odporkyňa v odvolacom konaní úspešnejšia (93,29 % - 6,71 % = úspešná v rozsahu 86,58 %) a vzniklo jej voči navrhovateľovi právo na náhradu pomernej časti trov odvolacieho konania. Keďže však odporkyňa neurobila žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani jej žiadne trovy konania zo spisu nevyplývajú, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi nepriznal.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.